

ఈవారం కథ

ఎంత సేపు కూర్చుండి పోయాడో తెలియదు.
అంతలో -
"పోస్ట్" అన్న కేక వినిపించి ఉరికి పడ్డాడు.
గుమ్మంలో పది వున్న ఉత్తరం అందుకుని ఫ్రం అడ్రస్ చూశాడు. విశాఖనుంచి పెళ్ళి కొడుకు రాశాడు.
వెంకటాద్రి కళ్ళు చిత్రంగా ముడుచుకున్నాయి.

అత్రంగా ఉత్తరం చించాడు.
"నా వివాహం విజయవాడ అమ్మాయిలో వచ్చే నెల్లో మొదటి వారంలో జరగాలని పెద్దలు ముహూర్తం పెట్టి నిశ్చయం తాంబూలాలూ తీసుకున్నారు.
"ఆ అమ్మాయి శీలం మంచిది కాదని, పోకిరి కుర్రాళ్ళతో విచ్చలవిడిగా తిరుగుతుందని, అందగత్తెనని గర్వమని, ఇప్పటికే రెండు సార్లు రహస్యంగా గర్భస్రావం చేయించుకొందని" మీరురాసిన ఆకాశరాసున్న పుత్రరం అందింది.
ఆ ఉత్తరం మీరే రాశారని నాకు ఖచ్చితంగా తెలుసు. కారణం.. ఆ ఉత్తరం చిక్కడపల్లెలో పోస్టు అయినట్లు దాని మీద స్టాంపు చెప్పటాంది. మీరువుండేది అక్కడేకదా!

అంతేకాదు -
మీ అమ్మాయిని చూసుకుందుకు రమ్మని అహ్సానిస్తూ మీరు స్వదస్తూరిలో రాసి పేరయ్యారాద్వారా పంపిన ఉత్తరంలోని దస్తూరి, మీరు రాసిన ఆకాశరాసున్న ఉత్తరంలోని దస్తూరి ఒకటి.
మీరే ఆకాశరాసున్న ఉత్తరం రాశారనడానికి ఇంత కంటే వేరే నిదర్శనం అక్కర్లేదనుకుంటాను.

నిజానికి నాకు దీప, అందం, గ్లామరూ చాలా నచ్చాయి. విజయవాడ అమ్మాయి శ్రీలత సంగీతం నచ్చింది.
ఒకవేళ దస్తూరి మార్చి ఆ ఉత్తరం విజయవాడ నుంచి నుంచి పోస్టు చేసి వుంటే క్షణికావేశంలో ఆ ఉత్తరాన్ని నేను నమ్మి వుండేవాణ్ణిమో!

నిజానికి నా మనసు దీపనే ముందు నిర్ణయించుకొంది.
కాని -
ముగ్గురు అడపిల్లలకి తండ్రి అయ్యింది ఇంకొక అడపిల్ల జీవితం అప్రదిష్ట పాలు చెయ్యాలనుకున్న మీ సంకుచితత్వం నాకు ఏవగింపు కలిగించింది.
అందుకే నేను శ్రీలతనే నిర్ణయించుకున్నాను.
ఇదే ప్రయోగం మీ దీప మీద ఎవరన్నా చేస్తే ఎలా వుంటుందో ఒక్కసారి ఊహించుకోండి.

ఒక అడపిల్ల తండ్రిగా మీ బాధ అర్థం చేసుకోగలను. కాని అవసరం అయిన దాని కంటే చౌకగా కట్టడం వూర్తిచేసి లాభాలు మిగుల్చుకొనే కాంట్లాక్కు పని లాంటిది కాదు పెళ్ళంటే.
గట్టి వునాదుల మీద నిలిచే భవంతి లాంటిది పెళ్ళి.
వునాది శాస్త్రీయ పద్ధతిలో గట్టిగా లేక పోతే ఎంత గొప్పదైనా ఆ భవంతి నిలబడలేదు.

తల్లి దండ్రుల గుణగుణాలే పిల్లలకి అంతో ఇంతో వుంటాయని నా నమ్మకం. అర్థం అయ్యిందనుకుంటాను. మంచి వరుడు సోదరి దీపకి చొరకాలని నా ఆశీస్సు.
- రవికుమార్"
ఫోనులో పేరయ్య మాటలేనెత్తిన పిడుగులల్లా పడ్డా అనుకొంటే ఆ ఉత్తరం మరో పిడుగు పాటులా వెంకటాద్రిని కుప్పకూల్చింది.

ఫోనులో పెళ్ళిళ్ళ పేరయ్య చెప్పినవార్త పిడుగులా ధ్వనించింది వెంకటాద్రికి. మేకు దిగ్గొట్టినట్లు కుర్చీలో బిగుసుకు పోయాడు. "ఇదెలా సాధ్యం?" ఎంత తల బద్దలు కొట్టుకున్నా అర్థం కాలేదు. వెంకటాద్రి పెద్ద కూతురు దీప. పేరుకి తగినట్లే చిదిమి దీపం పెట్టుకోవచ్చు. అందాల భరిణె. ఆడపిల్లల కాలేజీలో డిగ్రీ ఆఫ్రి సంవత్సరం చదువుతోంది. వెంకటాద్రి అంతో ఇంతో కలిగిన వాడే. చిన్నా పెద్దా కాంట్లాక్కులు చేసి బాగానే గడించాడు. కట్టం కానుకలిచ్చి ఆడపిల్లలకి పెళ్ళి చెయ్యగల స్థోమతు గలవాడే. ఏడాది నుంచి కూతురికి సంబంధాలుచూస్తున్నాడు. కాని సరి అయినది ఏమీ కుదరటం లేదు. పెళ్ళి కొడుకులకి ఒకటి వుంటే ఇంకొకటి వుండడం లేదు. దీప ఇంటికి పెద్ద కూతురు. కాస్త ఆలస్యంగానైనా మంచి సంబంధం చెయ్యాలని బాగా చదువుకున్న అల్లుడ్ని తేవాలని తాపత్రయపడుతున్నాడు. కిందటి నెల్లో పెళ్ళిళ్ళ పేరయ్య ఒక సంబంధం తెచ్చాడు.

ధృతి అంబుల ఉత్తరం

"వెంకటాద్రిగారూ! ఈ సంబంధం కుదిరితే మీకొట్టే విరిగి నేలలో పడినట్లే. ముఖ్యంగా మీ అల్లుడు మీకు కుడి భుజం అవుతాడు" అన్నాడు సంబంధం.
"ననక్క ముందు అసలు విషయం చెప్పవయ్యా!" విసుక్కొన్నాడు వెంకటాద్రి.
"పెళ్ళి కొడుకుని విశాఖపట్నం స్ట్రీటు ప్రాక్టర్లో ఉద్యోగం ఇంజనీరు. డాటా గార్తె స్ట్రీట్లో ఇల్లు, బీదకి దగ్గర్లో ఐదెకరాల కొబ్బరి తోట వున్నాయి. ఒక్కడే కొడుకు. తల్లి అప్పించి వేరే చెప్తాడేమి బంధువులు లేరు..."

"ఇంతకీ కట్టం...కానుకల విషయం ఎంతలో వున్నాడు?"
"అదే వస్తున్నా. అతనికి బాగా అందంగా వుండే డిగ్రీ చదువుకొన్న అమ్మాయి కావాలట. కట్టం కానుకలు అక్కర్లేదట. కాని పిల్ల మాత్రం చాలా అందంగా వుండాలని గట్టి షరతు పెట్టాడు. ఏవో సంబంధాలు చూస్తున్నారట. కాని పిల్ల నచ్చక వదిలేస్తున్నారట. సరే... మీ అమ్మాయి చక్కని చుక్క. ఆ కుర్రాడికి నచ్చవచ్చని నా నమ్మకం. అది సంగతి" అన్నాడు.

వెంకటాద్రికి ఆశ వుట్టింది. పచ్చగా మొగిలి పొత్తులా వుండే కూతురు రూపం కళ్ళముందు కదిలింది. "నా కూతురిని కాదుగాని మా దీప దేవత్య కడటయ్య. అటు నా భార్య తరపునగాని ఇటు నా తరపునగాని అంత అందమైన పిల్ల మా వంశంలోనే లేదు.."

"మరి అందుకే కడండి. ఈ సంబంధం గురించి మీకు చెప్పంట. పక్క వీధి స్ట్రీడర్ రంగారావుగారు కూడా వాళ్ళ అమ్మాయికి సంబంధాలు చెప్పమన్నారు. కాని ఆ పిల్ల మోస్తరుగా వుంటుంది. అందుకని వాళ్ళకి ఈ విశాఖ సంబంధం గురించి చెప్పలేదు. పిల్ల కుందనం బొమ్మలా వుండాలని ఆ ఇంజనీరు గట్టి రూలు పెట్టాడట. ఆ మాట విన్నానే నాకు దీప గుర్తుకు వచ్చింది. మీ దగ్గరకి పరిగొట్టుకు వచ్చాను" అన్నాడు.
"మరింకేం అలస్యం? పెళ్ళి చూపులు ఏర్పాటు చెయ్యి..."

"అదీ మాట్లాడాను.. ఆ అబ్బాయి వచ్చే నెల్లో వారం రోజులు కెలపు పెడచున్నాడట! ఆ కుర్రాడి తల్లి ఆరోగ్యం అంత మంచిది కాదట. బి.పి. పెంచటం. కొడుకు పెళ్ళి చూడాలని తొందరపడుతోందట."

"అలాగా?"
"అవును. విజయవాడ నుంచి కూడా ఏదో సంబంధం వచ్చిందట. ఆ పిల్ల కూడా చాలా అందంగా వుంటుందిట. కాలేజీ బ్యూటీగా మూడవ బహుమతి సంపాదించుకుందిట. సంగీతం బాగా పాడుతుందిట. మన దీపలాగే డిగ్రీ ఆఫ్రి సంవత్సరం చదువుతోందిట. పెళ్ళి కొడుకు వచ్చే నెల్లో సెలవుపెట్టి ముందుగా ఆ విజయవాడ పిల్లని చూసుకుని, అట్టుంచి ఇటు హైద్రాబాదు వచ్చి మన దీపని చూసే ఏర్పాట్లు కూడా చేశాను. మీరు ఊ..అనటమే తరువాయి"

కౌక్కుల

"ఇంకా తరువాయి ఏమిటయ్యా. చూపులు ఏర్పాటు చేసెయ్యి" అన్నాడు. ఆ సుకున్న ప్రకారం కిందటి నెల్లో ఇంజనీరు పెళ్ళి కొడుకు రవికుమార్ విజయవాడలో పిల్లనిచూసి అట్టుంచి ఇటు వచ్చి దీపని చూసి, ఏ సంగతి వారం పది రోజుల్లో చెప్పామని వెళ్ళారు.

ఈ సంబంధం మీద చాలా ఆశపెట్టుకున్నాడు వెంకటాద్రి. ఎందుకంటే పెళ్ళి కొడుకు హీరోలా అందంగా వున్నాడు. పెద్ద ఇంజనీర్. అంతో ఇంతో అస్తి కలవాడు. పైగా కట్టం వద్దంటున్న అడవు యువకుడు. అత్తపోరు, అడవిద్ద పోరు లేని కాపురం. నిజంగా ఈ సంబంధం కుదిరితే అప్పరస లాంటి తన కూతురి సంసారం స్వర్గమే అవుతుంది అని సంబరపడి పోతున్నాడు. కాని అంతలోనే మనుసులో ముల్లులా ఆ విజయవాడ పిల్లగాని ఆ రవికుమార్ కి వచ్చుచుండేమోనన్న శంక పట్టుకుంది.

ఎందుకంటే -
తన కూతురు దీప అందగత్తే గాని బహుమతులు రాలేదు. పైగా సంగీతం రాదు. ఏ విధంగా చూసినా విజయవాడ పిల్లది పై చేయిగా అనిపిస్తోంది. వెంకటాద్రి విజయవాడ పిల్ల గురించి బాగా వాకబు చేశాడు. నిజంగానే ఆ

అవసరం అయిన దానికంటే చౌకగా 'కట్టడం' వూర్తిచేసి లాభాలు మిగుల్చుకునే కాంట్లాక్కు పని లాంటిది కాదు పెళ్ళంటే. గట్టి వునాదుల మీద నిలిచే భవంతి లాంటిది పెళ్ళి!

పిల్ల కాలేజీ బ్యూటీగా మూడవ బహుమతి అందుకుందని త్యాగయ్య కీర్తనలు గొప్పగా పాడుతుందని, బుద్ధిమంతులాలని తెలిసింది. దాంతో వెంకటాద్రికి దిగులు పట్టుకుంది. నోటికి వచ్చిన కూడు ఎక్కడ మట్టి పాలు అయిపోతుందోనన్న దిగులుతో బాగా అలోచించి ఎలాగైనా ఆ ఇంజనీరు పెళ్ళి కొడుకు తన ఇంటి అల్లుడు కావాలన్న దుర్బుద్ధితో ఒక పథకం తయారుచేసి, దాన్ని తక్షణం తు.చ. తప్పకుండా అమలు పరిచేశాడు వెంకటాద్రి.

పెళ్ళి చూపులు జరిగి వారం గడిచిపోయింది. తప్పకుండా తమ సంబంధమే స్థిరపడుతుందన్న ధీమాతో వాళ్ళ దగ్గర్నుంచి పుత్రరం కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. వారం గడిచింది. పది రోజులు గడిచాయి. విశాఖ వాళ్ళ దగ్గర్నుంచి జవాబురాలేదు.

పెళ్ళిళ్ళ పేరయ్య అయ్యి వు లేడు. "ఏమయ్యింది చెప్పా! పదిహేను రోజులు కావస్తుంది వాళ్ళు పిల్లని చూసుకు వెళ్ళి. బంగారం లాంటి సంబంధం. ఆ విజయవాడ వాళ్ళు ఎగరేసుకుని పోలేదు గదా?... అట్టేట్టే.. అలా జరగడానికి ఏల్లేని విధంగా తన పథకం వేసినాడే! మరి...?..."

వెంకటాద్రి ఇలా తల్లన భర్తన పడుతున్న సమయంలో పెళ్ళిళ్ళ పేరయ్య దగ్గర్నుంచి ఫోనువచ్చింది. "ఆ ఇంజనీరు పెళ్ళి కొడుకు రవికుమార్ విజయవాడ వాళ్ళ సంబంధం భాయం చేసుకుని ముహూర్తాలూకూడా పెట్టుకొన్నారన్న వార్త అశనిపాతంలా వెంకటాద్రి నెత్తిన పిడుగులు కురిపించింది. దిమ్మెర పోయి మేకు దిగ్గొట్టినట్లు అలాగే కుర్చీలో కూర్చుండిపోయాడు. ఎటూ పాలు పోవటం లేదు. మాటా పలుకూ లేని వాడిలా అలా